

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Støvsugereren.

Nr. 4.

Torsdag den 23. Oktober.

2. Aarg.

En Meddelelse.

Hvis det er tilladt, vil jeg gerne sige til Abonnenterne, at de ikke kan vente, at Redaktionen udelukkende skal skrive om det, der foregaar her paa Skolen, Det kan den ikke, da det, som der er at skrive om, er, eller snart vil blive udtømt, og da der sjældent hænder noget af nogen Betydenhed, vilde Bladet jo gaa i Stykker om en ganske kort Tid, men alligevel er der flere unge Mennesker, der ikke med den Smule Forstand, de har, kan fatte eller begribe dette, de protesterer og kritiserer efter en større Maalestok, som om de er nogle forfærdelige Karle, og naar det saa kommer til Stykket, hvad er de saa? Kort sagt: Ingenting!

Eleverne maa i den kommende Tid finde sig i, at vi skriver om det, der foregaar udenfor Skolens Mure. Selvfølgelig vil vi helst tage vort Emne fra Skolen, saa ofte vi kan, og vi behøver vel ikke at sige, at vi altid vil gøre vort yderste for at faa Bladets Indhold saa udmærket som muligt.

—k—n.

Sammentælling.

—o—

Hvor Tiden gaar sin Gang med raske
Skridt!

Det siger alle Folk — alt bredt og vidt,
det siger ogsaa alle Skolens Børn;
thi nu de atter tage skal en Tørn.

To Maaneder er roligt svundet hen,
og sikkert kommer aldrig de igen,
og med uroligt Sind vi se tilbage,
den er ej gunstig. O Ve, o Klage!

Jeg er dog fuldt tilfreds i flere Fag;
men med Engelsk er det en anden Sag,
Ja, den er heller ikke ganske go',
jeg kan vel vente mig tre eller to.

Hvad siger Far, naar jeg nu kommer hjem?
jeg tror han skælder ud med Fynd og
Klem;

thi han desværre ikke kan forstaa,
at for seks Fejl, et Total man kan faa

Hvorfor kan Læreren ej tænke sig,
at dette nu vil gaa ud over mig?

Hvorfor kan jeg ej et Firtal faa?

saa har jeg ikke Skænd at vente paa.

Skolegaardens Tilstand ovenpaa et Regnvejr.

Sjap! Sjap! lyder det, hver Gang en gaar over Legepladsen, og inden man om Morgenen naar over til Drivhuset, er man som Regel saa tilsølet, at det ikke har stort at sige, om der kommer lidt til. Følgelig bryder de fleste sig ikke stort om at passe paa, om de tilfældigvis træder i et Vandhul eller ved Siden af, men de brydes efter en større Maalestok Særlig vildt gaar det til i den Krog, hvor lange Bent, „Tykke“, og „Bondefangeren“ holder til; thi der slaar de saadan ud med Benene, at Galoscher og Pløre suser en om Ørene. Nu og da fanges en eller anden Synder, som skal „døbes“ under Tagrenden, paa et Sted, hvor den er lidt utæt, saa at det drypper lidt en Gang imellem.

Heldigvis finder ovennævnte Elever ikke paa at døbe deres Ofre i et af de talrige Vandhuller; thi nogle af Hullerne er nemlig saa dybe, at de smaa fra „Forberedelsen“ næppe vilde kunne bunde, og hvis den arme Synder saa ikke kunde svømme, vilde Følgerne af Daaben jo ikke være særlig gunstig for nogen af Parterne.

Ja! saaledes er altsaa min Opfattelse af den sørgelige Tilstand, Skolegaarden er i; men jeg er maaske ogsaa noget overdreven og smagløs ved Valget af mine Udtryk.

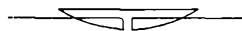
Frit Ordskitte.

—o—

En sød lille Mors Dreng, der aabenbart lider af aandelig Degeneration, har i sidste Nr. af nærværende Blad ladet indrykke en Bekendtgørelse, der gaar ud paa at bagvaske to „udmærkede, fremadstræbende“ Medlemmer af Samfundet. Men naar man tager i Betragtning hvem det er, der har skrevet denne saakaldte Bekendtgørelse, kan man kun trække medlidende paa Skuldrene; thi som ovenfor nævnt er Forfatteren i høj Grad aandelig svækket.

Hans Udskejelser med et løst Existens ved Navn Meta sætter saaledes endnu Sindene i Bevægelse her i Haslev. Derfor vil vi paa det kraftigste tilraade bemeldte unge Mand at faa Plads paa en Opdragelsesanstalt for smaa uartige Dreng, saaledes at han kunne blive holdt lidt i Ørene og faa Smæk, hvis han viser Tegn til Uartighed.

semper idem.

Skolegaards-Interiør.

—o—

Dingeling, lyder det. Det er den gamle rustne Klokke i Blikkassen, der udsender sin „Malmrøst“ som Tegn paa, at Timen er til Ende. Lidt efter stormer Eleverne ud af „Drivhusets“ Dør. Først kommer „Sut“ med et rødt Skilt mærket

„Dansk Arbejde“ paa Ryggen. Det er den skalkagtige „Klokkerniels“, der har været Mester for denne Skurkestreg. Ret længe gaar det dog ikke inden „Sut“ opdager det, da man ler saa mistænkeligt af ham. „Klokkerniels“ faar saa sine velfortjente Prygl, og saa er det Mellemværende ordnet. Men nu faar „Tykke“ en vældig Vandstraale paa det ene Ben. Det er Lundbeck, det Skarn, der retter Vandhanens Indhold imod ham. Nu gaar det ud over Synderen, og han bliver ligeledes sprøjtet og i den Dur gaar det nogen Tid, til en kommer til at sprøjte paa Kontorvinduet. Man skotter til Ruden og slusker stille bort. — Hist henne holder Hans Peter almenoplysende Foredrag til stor Ærgrelse for „Krøigaard“ og „Lille Mand“, der maa være Tilhørere. Men pludselig afbrydes „Foredragsholderen“ midt i det interessante Emne ved, at „Manse“ retter sit Gummi mod hans Øren. Hans Peter gnider det svidende Øre og Tilhørerne gaar glade bort. Andetsteds faar man Prygl for et godt Ord, hvis man ikke rækker Hænderne i Vejret som Tegn paa Overgivelse. Med Samfundslæren foran sig læser adskillige saa Øjnene staar stive i Hovedet paa dem. De vil nemlig helst være fri for en extra Historietime. Med raske Skridt marscherer lange Kæder af unge Damer rundt i Gaarden. Yderst gaar „Salome“, ogsaa kaldet „K“, dernæst Sofie, Lisbeth o m. a. Pludselig afbrydes alle i den travle Leg,

da de hører at et Penalhus slaas imod „Kassen. Den gamle Klokke har gjort Strejke p. Gr. af Alderdom, og man maa saa bruge et andet Middel til at kalde Eleverne sammen med.

Vi har modtaget:

Kort Bemærkning.

—o—

Ærede Idioter, som redigerer dette Blad!

Jeg beklager meget, at I er saa bløde paa Pæren, at I vil skrive i Eders eget Blad, at det er umuligt. Jeg vil af den Grund tillade mig at citere, hvad I har skrevet:

„Samtidig beder vi de ærede Abonnenter undskylde, at Bladet Nr. 2 ikke er udkommet før. Dette har paa Grund af Omstændighederne været os nmuligt“.

s².

* * *

Naar s² saa endelig vil være saa venlig at underrette os om vore Fejl, skulde han først og fremmest lære at stave, saa kunde der endda være Tale om, at han kunde faa Ansættelse ved „Støvsugeren“ som Censor.

Egentlig skulde der ikke staa, at Bladet var umuligt, men at K — om Forladelse — s² var en fuldstændig umulig Personage, der ikke forstaar at udtrykke sig paa en ordentlig og anstændig Maade.

Dit og Dat

Hvis nogen udenforstaaende for en fjorten Dage siden var kommet ind paa Skolen, vilde han have undret sig over, at Eleverne saa saa forfrosne ud og sad med Overtøj paa inde i Klasserne. Men det vilde ikke have været ret længe, inden han fik Grunden at vide, thi ingen kunde undgaa at høre de haarrejsende Historier, der fortaltes om Elever, der paa Grund af Kulden havde faaet Hals- eller Lungebetændelse osv osv. Men nu er der da endelig lagt i Kakkelovnen og saa behøver man da heldigvis ikke at frygte for at sligt skulde gentage sig.

Skolens dygtigste Klasse er uden Tvivl 4. Kl. Det har jo allerede længe været en Kendsgerning, at den i Modenhed stod langt over Realklassen, og nu ved Sammentællingen blev dette jo bekræftet. — Men ser man efter, hvilke Elever det er, der gaar i bemeldte Klasse, saa vil man jo straks kunne forstaa dette.

Til Abonnenterne.

1. Vi maa endnu en Gang paamine dem om de 35 Øre. — De, der endnu ikke har betalt er: Gerda Rasmussen, Klara Nielsen, Merry Jespersen Skree, Erna Jensen, Valborg Reincke, Emanuel Jørgensen, Elisabeth Jensen, Emmy Jacobsen, Frk. Spillemose, Elly Jensen, Ide Nordentoft.

2. Abonnenterne maa sørge for at faa deres Numre. Hvis nogen ikke har faaet dem alle, kan han endnu faa dem.

P., St. V.

Farald Andersen,
Kasserer.

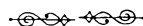

Amerikansk.

I en Gade i San Francisco var der i samme Hus ikke mindre end 3 Manufakturhandlere.

En Dag ser Købmanden i Midten, at hans Kollega til venstre har slaet en Plakat op: „Konkurrenceudsalg“, og hans Kollega til højre ogsaa har sat en op: „Totaludsalg“.

I en Fart fik han lavet to Kæmpeplakater og sat dem op paa hver sin Side af sin Dør. Disse var mærket: „Hovedindgang“.

Hvorledes virker Telegrafen?

Det er i Telegrafens første Tid.

En Dag stod der to Bønder og talte om denne nye Opfindelse. „Jeg kan ikke forstaa“, sagde den ene, „hvorledes den ved den ene Ende af Traaden kan trykke det, som bliver skrevet ved den anden“. „Aa“, sagde den anden, „det er ikke saa svært at forstaa. Se engang paa din Hund. Knib du den i Halen, og du vil faa at se, at det er med Munden, den vil bide“.

Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.